

Prima instanță: N. Arabadji

Instanța de apel: E. Fistican, I. Cotruță și B. Bîrcă

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, prin care apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014.

A C O N S T A T A T:

La 28 iunie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza actului nr. 1-611639 din 15 aprilie 2013, întocmit în urma controlului operativ efectuat de către inspectorii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, la subdiviziunea Societății cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr. 2/6, a fost emisă decizia nr. 2002/3/11 din 08 mai 2013, prin care întreprinderii i-a fost aplicată o amendă în mărime de 25000 lei, pentru neutilizarea mașinii de casă și control.

Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux”, nefiind de acord cu decizia nr. 2002/3/11 din 08 mai 2013 care a fost recepționată la 20 mai 2013, la 14 iunie 2013 a depus cererea prealabilă prin care a solicitat anularea acesteia cu clasarea cauzei. Pîna la înaintarea cererii de chemare în judecată, Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” nu a fost înștiințată cu privire la decizia luată de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, pe marginea cererii prelabile înaintate.

Menționează reclamanta că reieșind din conținutul deciziei contestate, inspectorul fiscal a constatat că la momentul eliberării bonului de casă pentru câștig, valoarea sumei câștigate, de facto, nu corespundea cu suma indicată în bonul de casă. Prin urmare, inspectorul fiscal a câștigat și a cerut returnarea câștigului, iar operatorul - casier a eliberat bonul de casă cu nominalul de 150 lei, cât și suma indicată în acesta, reieșind din datele aparatului de joc, fapt ce se confirmă și prin datele de pe banda MCC. Prin urmare, câștigul în sumă de 150 lei a fost o sumă reală, iar operatorul - casier a eliberat bonul de casă în conformitate cu câștigul înregistrat.

Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” a mai precizat că potrivit p. 4.2. din Normele metodologice, privind efectuarea decontărilor bănești în numerar din domeniul jocurilor de noroc cu utilizarea mașinilor de casă și control aprobate prin decizia Comisiei interdepartamentale pentru mașinile de casă și control nr. 17-6/3-22/02-2008 din 29 mai 2008, la operațiunea de schimb a banilor pe echivalent (miza), adică la momentul când participantul obține dreptul de a începe jocul, se emite la MCC și se înmânează jucătorului bonul de casă (de tip C) ce confirmă plata mizelor, iar conform p. 4.3. la finalizarea jocului când jucătorul decide să schimbe mizele pe mijloace bănești, adică la operațiunea de schimb a echivalentului pe bani, se emit la MCC și se înmânează jucătorului, odată cu numerarul, după caz, un bon de casă de tip A, sau două bonuri de casă de tip D și de tip B, sau trei bonuri de casă de tip D de tip B și de tip A. Operator - casier este persoana materială responsabilă din aceste considerente ea a făcut operațiunea cu utilizarea mașinii de casă și control în strictă conformitate cu legislația în vigoare și anume la câștigul de 150 lei a reținut impozitul în mărime de 18% din câștigul de la jocurile de noroc și a eliberat o sumă de 123 lei tot ce confirmă prin banda MCC.

Consideră reclamanta că concluzia enunțată este absolut eronată, declarativă și în opoziție cu realitatea din cadrul companiei, confirmată prin documente justificative prezentate în cadrul controalelor efectuate.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux”, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2002/3/11 din 08 mai 2013, ca fiind emisă contrar legii și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iulie 2014 a fost admisă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Magister-Lux”, fiind suspendată executarea deciziei nr. 2002/3/11 din 08 mai 2013 (f.d. 16).

La 19 iulie 2013 Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” a depus o cerere cu privire la modificarea cerințelor din acțiune, prin care a solicitat recunoașterea în calitate de pîrît corespunzător Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (f.d. 17).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 martie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea actului administrativ a fost scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit. g) CPC (f.d.38).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iunie 2014 a fost admisă cererea reprezentantului Societății cu Răspundere Limitată „Magister-Lux”, fiind anulată încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 martie 2014 (f.d. 47).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea actului administrativ a fost admisă, fiind anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2002/3/11 din 08 mai 2013 (f.d. 65, 67-70).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015, apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014. (f.d. 96, 97-103).

La 10 noiembrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu a constatat circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 octombrie 2015 (f.d. 104), însă la dosar nu sunt anexate dovezi care ar certifica data recepționării de către recurent a copie deciziei recurate. Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 27 noiembrie 2015, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, iar la 08 decembrie 2015, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Societatea cu Răspundere Limitată „Magister-Lux” a solicitat stabilirea inadmisibilității recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în

prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală